

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

38. Gelasia vxor cognito viri sui adulterio adhuc occulto divortium ab ipso licitè facit etiam ante Iudicis sententiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

congelatum suapte naturâ potabile esse, esto per accidens secundum præsentem statum (qui tamen facilè mutabilis est) proximè potari non possit, perinde fere vt panis valde durus absolutè mandibilis est, etsi priùs comedi non possit, quàm humectetur. Ad secundum negamus consequentiam propter disparitatem; nam vinum adhuc inclusum vuis moraliter habetur vt cibus potius, quàm vt potus, quod secus est in vino congelato: Item baptismus essentialiter consistit in ablutione, quæ per glaciem fieri nequit; Eucharistia verò essentialiter non consistit in sumptione seu potatione, quippe perficitur & perfecta manet extra illam; quid ergo mirum, si ad hanc materia apta sit vinum congelatum: non verò ad illam aqua congelata?

XXXVIII. *Gelasia vxor in cognitionem venit adulterij à marito suo commisi, ob quod eisi prorsus adhuc occultum ab ipso discedit, & non expectatâ sententiâ divortium facit tam quoad zhorum, quàm quoad cohabitationem. Queritur. An licitè id faciat?*

Videtur illicitè facere. Ita D. Thom. in 4° Dist. 35. q. 1. art. 3. S. Bonauentura, Richardus, Turrecremata & alij, quos refert & sequitur Basil. Pontius L. 9. c. 18. à n. 6. Tum quia matrimonium Ecclesiæ autoritate est celebratum. Ergo absque huius autoritate dissoluendum non est, vt videtur traditum e. *seculares.*

seculares. c. historia 33. q. 2. c. porro de diuortijs.
Tum quia nullus in causa sua iudex esse, sibi-
que ius dicere potest. Tum quia diuortium
est pœna nocentis, quam ius ipso facto non
imponit, sed iudici imponendum remittit.

Resp. Gelasiam secluso scandalo licitè id
facere. Ita post plures Sanchez L. 10. D. 12.
Coninckdiss. 52. n. 2. Gaspar Hurtadus D. 11.
diff. 6. n. 21. Pallao D. 3. de Matr. pu. 6. §. 4. &
Dedicastillo D. 10. de Matr. dubit. 6. Prob.
Tum quia Christus Matth. 19. absolutè affir-
mat, licitam esse dimissionem vxoris ob for-
nicationem. Tum quia *c. dixit Dominus 32. q.*
1. dicitur, vbicumque est fornicatio, vel suspicio
huius, liberè dimittitur vxor. vbi vox liberè, in-
quit præter alios Dedicastillo n. 71. idem est,
ac sine alicuius licentia, aut sententia. Tum
quia nullo iure posituo prohibetur fieri di-
uortium absque sententia iudicis. Tum quia
ea est natura matrimonij, vt coniuges sibi ob-
ligentur, donec diuidant carnem suam in ali-
enam. Ergo hâc factâ diuisione cessat obliga-
tio, sicuti cessat quælibet alia promissio ces-
sante conditione, sub quâ fuit tacitè facta.
Tum denique quia ius diuertendi non nasci-
tur ex publicitate, sed ex debito; publicitas
autem solùm ad scandalum vitandum requi-
ritur.

Ad primum in contrarium dicimus, cum na-
tura matrimonij, vt diximus, obligationem

R 2

inducat

inducat solum conditionalem, donec scilicet caro diuidatur in alienam, & Ecclesia hanc naturam approbet, etiam huius autoritate dici potest, prædictum diuortium fieri, nec requiri aliam specialem iudicis sententiam. *in cap. seculares.* sermo est de sœuitia, quæ, cum ab Ecclesia introducta sit tanquam causa sufficiens diuortio faciendo & latitudinem habeat, iudicis operam requirit ad hoc, vt de eius sufficientia constet. *i. historia* præcipit vxorem restitui, quia de adulterio non sufficienter constabat. *i. porro* loquitur de solutione matrimonij quoad vinculum, & libertatem alteri copulandi. Ad secundum, Gelasiam non dicere sibi ius, sed iure sibi ex natura matrimonij concessio vt. Ad tertium, negamus, diuortium esse propriè pœnam, cum sit cessatio obligationis; quamuis vulgariter videatur pœna, & in hanc etiam assumatur.

XXXIX. *Gemesius Religiosus grauibus ruptura incommodis vexatur breui consiciendus iudicio Medicorum, nisi sectionem admittat, quam præcipit Prælatus, hortantur ad eandem alij: ipse verò mavult mortem, quàm illam sectionem sustinere. Queritur. An bene?*

Videtur malè facere. Nam homo non est dominus vitæ suæ, vt cum S. Thom. 2. 2. q. 64. art. 5. c. docent communiter Theologi. Ergo Gemesius non potest de illa disponere pro nutu, sed debet eam licito modo administrare